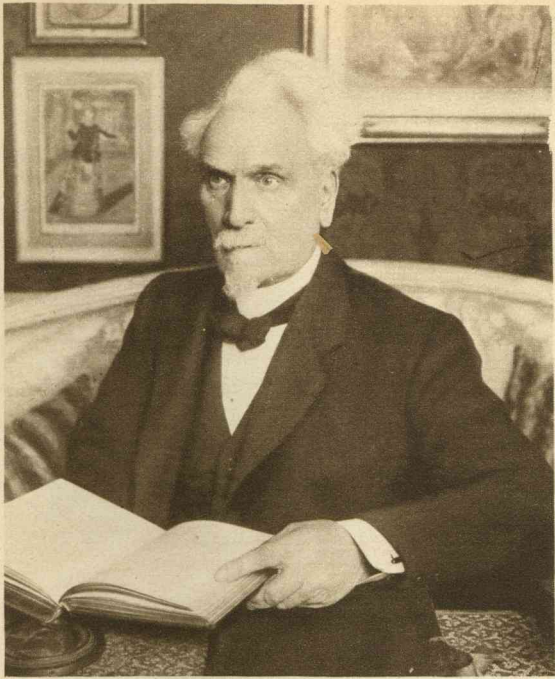

UIT HET VOLLE LEVEN.

Er is in Frankrijk een interessant type heengegaan.

Markies Henri de Rochefort, te Parijs overleden, behoorde tot de meest bekende figuren van het tweede keizerrijk, dat hij met de felste verwoedheid bestreden heeft. Als hoofdredacteur van de »Intransigeant» heeft hij vele jaren achtereen een zeer afzonderlijke positie in de fransche pers ingenomen. Hij was een satyricus van de eerste kracht, niet kieskeurig in zijn uitdrukkingen en gestadig in oppositie tegen iedereen en alles.

De »roode» markies, zooals men hem noemde — hoewel hij in de latere jaren wel de »witte» markies had mogen heeten — had in den laatsten tijd allen invloed ingeboet en den kring zijner vrienden steeds meer en meer zien slinken, vooral sedert hij in de Dreyfus-zaak zich een anti-Dreyfusard betoonde, die

ook voor de sterkste onschuld-bewijzen ongevoelig bleef. Als hij eenmaal haatte, dan was die haat onbepaald en onbetuigd.

Rochefort bewoog zich weinig meer in het openbare leven. Alleen bij premières, eerste opvoeringen van nieuwe tooneelstukken, was hij in den schouwburg en datt wees men elkander den ouden markies aan als een merkwaardigheid van de Parijsche samenleving, als een antiquiteit uit den tweeden keizerrijkstijd, waarin hij een zoo beteekenende rol heeft vervuld.

Koning George van Engeland heeft te Bristol een standbeeld voor wijlen zijn vader Koning Edward onthuld. Een groote mensenmassa was daarbij tegenwoordig.

Van de aanwezigheid van Andrew Carnegie te Parijs is door een groep van invloedrijke Franschen, die de franco-amerikaansche vereeniging vormen, gebruik gemaakt om den bekenden amerikaanschen

millionair en philanthroop een gastmaal aan te bieden.

Dit gastmaal werd voorgezeten door den oud-president der Fransche Republiek, den heer Emile Loubet en onze foto geeft van de beide »grand old men» een zeer goed gelijkende afbeelding.

De jeugdige en lieftallige Groothertogin van Luxemburg, aan ons Vorstenhuis verwant, schijnt, in navolging van de heerschers over de groote Staten, bezoeken te gaan brengen aan buitenlandsche hoven. Haar eerste bezoek gold een van haar naaste bureu, den Belgischen Koning. De ontvangst te Brussel is zeer hartelijk geweest.

Wij zijn er van overtuigd, dat, indien de jonge Vorstin van den kleinen Staat, die zoo lang, in de persoon van onzen Koning, met ons land was verbonden, een bezoek zou willen brengen aan ons Vorstenhuis, de ontvangst niet minder hartelijk zou zijn.

